ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 23—84
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
7 ΜΑΪΟΥ 1962

Ἀνατολὴ Ἡλίου 5.25΄. Δύσις 7.18΄

ΜΑΞΙΜΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ἔτος 28ον. Ἀριθμὸς φύλλου 1845

ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΟΝ ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

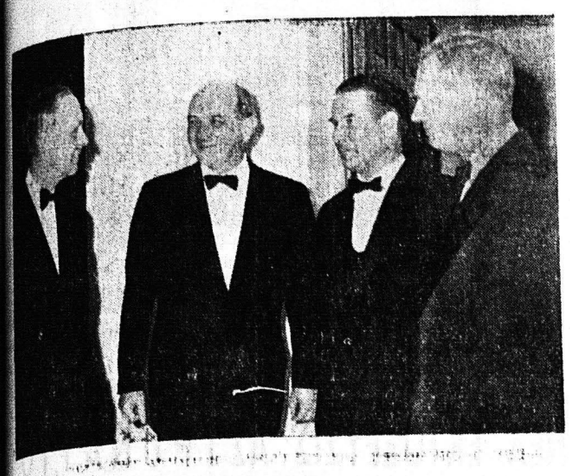

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ κ. κ. ΧΙΟΥΜ, ΡΑΣΚ, ΣΡΑΙΝΤΕΡ ΚΑΙ ΜΥΡΒΙΛ, ΕΞΩΘΙ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

"Αν παραστῆ ἀνάγκη οἱ Σύμμαχοι θὰ χρησιμοποιήσουν καὶ τὰ πυρηνικὰ ὅπλα Πύραυλοι «Πολάρις» διὰ τὴν πλήρη ἄμυναν τῆς Εὐρώπης

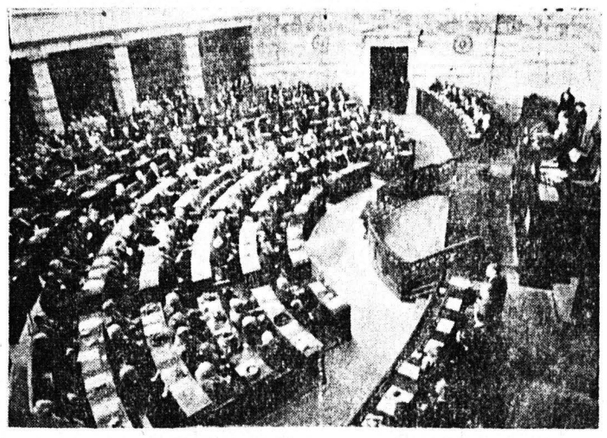

ΜΙΑ ΕΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΤΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΙΘΟΥΣΑΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΝΕΑ ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

θὰ μελετηθῆ ἰδιαιτέρως τὸ ἀμυντικὸν πρόβλημα τῆς Χώρας. - Πλήρη οἰκονομικὴ βοήθειας

ΑΘΗΝΑΙ. Χθὲς ἐτερματίσθησαν ἐνταῦθα αἱ ἐργασίαι τῆς ἐαρινῆς ἐτησίας συνόδου τῶν ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἀμύνης τοῦ ΝΑΤΟ οἱ ὁποῖοι οἱ συνῆλθον χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν εἰδικῶς διαρρυθμισθεῖσαν αἴθουσαν τοῦ Ζαππείου Μεγάρου καὶ ἐνέκρινον τὸ κείμενον τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς διασκέψεως, τὸ ὁποῖον καὶ ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα.

Τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ ἀνακοινωθέντος ἔχουν ὡς ἑξῆς:

«Ἡ τακτικὴ ἐαρινὴ σύνοδος τοῦ ἐξ ὑπουργῶν Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ συνῆλθεν εἰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς 4ης μέχρι τῆς 6ης Μαΐου 1962.

Οἱ μετασχόντες ὑπουργοὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῶν κρατῶν μελῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας, ὡς καὶ οἱ ὑπουργοὶ Ἀμύνης οἱ ὁποῖοι τὴν 3ην Μαΐου συνελθόντες εἰς κεχωρισμένην σύσκεψιν προέβησαν εἰς ἐπισκόπησιν τῆς διεθοῦς καταστάσεως καὶ συνεζήτησαν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ, τῆς Γερμανίας γενικώτερον καὶ τοῦ θέματος τοῦ Βερολίνου. Ἐπίσης ἐγένοντο διάφοροι δηλώσεις ἐπὶ θεμάτων ἐνδιαφερόντων ἰδιαιτέρως ἑκάστην χώραν.

Οἱ κ. κ. ὑπουργοὶ τοῦ ΝΑΤΟ προέβησαν ἐπίσης εἰς ἐπισκόπησιν τῶν ἐξελίξεων εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῆς Γενεύης. Τὸ Συμβούλιον τοῦ ΝΑΤΟ ἐπανέλαβε τὴν ἀπόφασίν του ὅτι ὁ γενικὸς καὶ πλήρης ἀφοπλισμὸς ὑπὸ ἀποτελεσματικὸν διεθνῆ ἔλεγχον εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος διὰ τὴν διατήρησιν ἀσφαλοῦς καὶ διαρκοῦς εἰρήνης εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

Οἱ ὑπουργοὶ ἐπεσήμανον ἐπίσης μὲ ἱκανοποίησιν τὴν ἔδειν τὴν ὁποίαν αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις τηροῦν εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Γενεύης, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐπιτεύξεως τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν.

Οἱ ὑπουργοὶ ἔδωσαν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸν ἐπείγοντα χαρακτῆρα τῆς ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματος τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

Οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας ἐξήτασαν ὡσαύτως τὸ θέμα τοῦ Βερολίνου ὑπὸ τὸ φῶς τῶν βασικῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἔχει ἀναλάβη τὸ ΝΑΤΟ ἔλαβον ὑπὸ σημείωσιν τὰς σημειωθείσας ἐκεῖ ἐξελίξεις περιλαμβανομένου καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι διερευνητικαὶ σχετικαὶ συνομιλίαι ἐγένοντο μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Οἱ ὑπουργοὶ ἐπανέλαβον τὴν προσήλωσίν των εἰς τὰς ἀρχὰς αἱ ὁποῖαι καθορίζονται διὰ τῆς διακηρύξεως τῆς 16 Δεκεμβρίου τοῦ 1958 διὰ τὸ Βερολῖνον.

Τὸ Συμβούλιον ἐσημείωσε περαιτέρω τὰς ἐπιτευχθείσας προόδους διὰ μίαν στενωτέραν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν κρατῶν — μελῶν τοῦ ΝΑΤΟ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀμυντικῆς πολιτικῆς τῆς Συμμαχίας.

Τὸ Συμβούλιον ἐχαιρέτησε μὲ ἱκανοποίησιν τὴν διαβεβαίωσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὅτι θὰ συνεχίσουν νὰ ἔχουν εἰς τὴ διάθεσιν τῶν λοιπῶν συμμάχων των τὰ ἀπαραίτητα πυρηνικὰ ὅπλα μέσῳ τοῦ ΝΑΤΟ, συνενοούμεναι μετὰ τῶν συμμάχων των ἐπὶ βασικῶν σχεδίων καὶ διευθετήσεων.

Οἱ σκοποὶ τοῦ ΝΑΤΟ εἶναι σαφῶς ἀμυντικοί, δηλοῦται δὲ ἄπαξ ἔτι ὅτι εἰς περίπτωσιν κινδύνου τὸ ΝΑΤΟ θὰ προασπίση τὰ μέλη του δι' ὅλων τῶν ἀναγκαίων μέτρων.

Ἐξ ἄλλου αἱ κυβερνήσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Ἀγγλίας παρέσχον διαβεβαιώσεις σαφεῖς ὅτι αἱ στρατηγικαὶ των δυνάμεις θὰ συνεχίσουν ἀνταποκρινόμεναι εἰς οἱανδήποτε ἀπειλὴν κατὰ τῶν κρατῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας καὶ πέραν τῆς ἱκανότητος τῶν δυνάμεων τοῦ ΝΑΤΟ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπειλῶν αὐτῶν.

Περαιτέρω ἀναφέρεται, εἰς τὸ ἀνακοινωθέν, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ οἱ σύμμαχοι τοῦ ΝΑΤΟ ἐν ὄψει καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐναντίον των ἀπειλῆς, ἐξ οὗ ὅτι ἡ ἰσορροπία πυρηνικῶν καὶ συμβατικῶν ὅπλων πρέπει νὰ εἶναι ἀπαραίτητον συνεχοῦς ἐρεύνης.

Οἱ ὑπουργοὶ ἐξήτασαν ἐξ ἄλλου τὴν ἐνδεχομένην συλλογικὴν καὶ μεμονωμένην δράσιν των μελῶν τοῦ ΝΑΤΟ εἰς διαφόρους περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Συμμαχία θὰ προσφύγῃ εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς πυρηνικῆς της δυνάμεως καὶ ἐσημειώθη μὲ ἱκανοποίησιν ἡ ὑπὸ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀναληφθεῖσα ὑποχρέωσις ὅπως θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ΝΑΤΟ πέντε πυρηνικὰ ὑποβρύχια «Πολάρις».

Περαιτέρω τὸ ἀνακοινωθὲν ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐπιτευχθείσας προόδους εἰς τὸν τομέα τῆς συνεργασίας εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ τεχνικὸν τομέα τὴν κοινὴν παραγωγὴν ἀμυντικῶν ὅπλων καὶ γενικώτερον ὑποστατικοῦ ὁλικοῦ. Ἐπίσης ἐξετάσθη ἡ πολιτικὴ κατάστασις εἰς διεθνῆ ἔκτασιν.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἑλληνικοῦ αἰτήματος περὶ χορηγήσεως βοηθείας, μέρος τοῦ ἀνακοινωθέντος ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τῶν κ.κ. ὑπουργῶν συνεκράτησαν αἱ ἀπαιτήσεις διὰ τὴν χορήγησιν βοηθείας πρὸς οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας. Οἱ ὑπουργοὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν συμβολὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας εἰς τὴν ἀμυντικὴν συμμαχικὴν προσπάθειαν καὶ τὴν ἀνάγκην ἐπιταχύνσεως τῆς προσπαθείας διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξίν των διὰ τὴν θελτίωσιν τῶν ὅρων διαβιώσεως τοῦ λαοῦ των ἀναγνωρίζουν, ὅτι αἱ δύο αὐταὶ χῶραι ἔχουν ἀνάγκην ἐξωθεν βοηθείας. Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΓΔΟΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Ἐνα ἄκρως δυσχερὲς πρόβλημα ἐλύθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη ἐν μέσῳ τῶν γνωστῶν θαρυτάτων ἐπιβαρύνσεων τῆς χώρας μας λόγῳ τῶν ὑποχρεώσεων στρατιωτικῶν δαπανῶν ἐκ τῆς γνωστῆς ἐκθέσεως τῶν ἐτριῶν Σοφῶν τοῦ ΝΑΤΟ, τῆς γνωστῆς ὡς «Ἐκθέσεως Φῶρ» δι ἀτῆς ἀποίας συνιστᾶτο ἡ παροχὴ πρὸς τὴν Ἑλλάδα τῶν πεντεχῶς, συγκριτικῶς, βοηθείας τῶν 60 ἑκατομμυρίων διὰ μίαν περίοδον ὀλίγῳ ἐτῶν, ἐναντι τῶν 200 ἑκατομμυρίων τὸ ὀλιγώτερον, ποὺ ἀπαιτοῦνται νὰ ἠδυνήθη νὰ ἀντιπροκρίθη ἡ Ἑλλὰς εἰς τὰς συμμαχικὰς ὑποχρεώσεις.

Ἡ Κυβέρνησις κ. Κ. Καραμανλῆ, ἐκ τῶν ἀνωτέρω δυσχερείας καὶ ἐκ τῆς ἐντόνως τεθείσας ἐδίως αὐτὴν τὴν φορὰν, ἀξιώσεις ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΝΑΤΟ κ. Στίκ ὅπως ἡ Ἑλλὰς ρυθμίση προηγουμένως τὸ ἐξωτερικὸν δημόσιον χρέος τὸ ὁποῖον ἐν τῷ μεταξὺ ἐλληνικὸν καὶ αἱ χιλιάδες τῶν ἠκρωτηριασμένων ποτὲ δὲν συγκινοῦν τὰ βαλκάνια ἐνέτυχε νὰ πείση τὰ κράτη — τοῦ ΝΑΤΟ περὶ τῶν ἀπόψεων καὶ νὰ καταγάγῃ οὕτω μίαν ἀξιοσημείωτον ἐπιτυχίαν εἰς διεθνῆ ἔπιπεδα. Πράγματι τὸ Συμβούλιον τοῦ ΝΑΤΟ ἐπείσθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν μας, καὶ ἀπεφάσισε ὁμοφώνως νὰ χορηγήσῃ τὴν βοήθειαν αὐτῆν, ἐκ τῆς συστάσεως εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ τὸ ὁποῖον θὰ ἀποδώσουν ἀποτελέσματα. Χρήσιμον θὰ ἦτο νὰ μάθουν ὡρισμένοι ὑπανάπτυκτοι, ὀλίγην καλὴν διαγωγὴν. Φυσικὰ δὲ εἶναι καιρὸς πλέον νὰ εἰσαχθῆ εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὸ μάθημα τοῦ «καλῶς κοινωνικῶς φέρεσθαι» πρὶν ἢ τοὺς διδάξουν οἱ περιπιστεῖ.. περιπεσόμενοι αὐτοὺς ὅπως τοὺς ἀξίζει.

ΑΓΩΓΗΝ

Λέγεται, ὅτι «ὁ πελάτης ἔχει πάντοτε δίκαιον». Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο ἀληθὲς. Προχθὲς ἐξεναγάφθ τοὺς...πελάτας αὐτοὺς εἰσῆλθεν εἰς ζαχαροπλαστεῖον. Ὁ ὑπάλληλος τοῦ καταστήματος, προθυμότατος, ἔσπευσε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ τὸ καθιερωμένον: «Τί θὰ πάρετε»; Ἀλλὰ ὁ πελάτης ὀργίσθη «Ἄσε, χριστιανέ μου τὰ κάτσοιμε, τοῦ εἶπε καὶ μετὰ μᾶς ἐρωτᾶς». Ἐννοεῖται δὲ ὅλα αὐτὰ εἰς ἀναιδέστατον ὕφος. Καὶ τὰ δυστυχῆ γκαρσόνια ἀσφαλῶς θὰ διεμαρτύρετο. Τί, τέλος πάντων θὰ πρέπει νὰ κάνουν: Νὰ σπεύδουν νὰ ἐξυπηρετοῦν ἀμέσως τὴν πελατείαν, ἢ νὰ ἀναμένουν νὰ κληθοῦν ὁπότε εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἀθριθοῦν διατί ἀργήσαν; Ἀλλὰ, νομίζομεν, οὔτε τὸ ἕνα, οὔτε τὸ ἄλλο θὰ ἀποδώσουν ἀποτελέσματα. Χρήσιμον θὰ ἦτο νὰ μάθουν ὡρισμένοι ὑπανάπτυκτοι, ὀλίγην καλὴν διαγωγὴν. Φυσικὰ δὲ εἶναι καιρὸς πλέον νὰ εἰσαχθῆ εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τὸ μάθημα τοῦ «καλῶς κοινωνικῶς φέρεσθαι» πρὶν ἢ τοὺς διδάξουν οἱ περιπιστεῖ.. περιπεσόμενοι αὐτοὺς ὅπως τοὺς ἀξίζει.

ΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα μας τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐκπρόσωπος συνδικαλιστικῆς ὀργανώσεως διὰ νὰ παραχωρήσῃ μίαν ἀνακοίνωσιν. Τὴν ἀνεγνώσαμεν καὶ τοῦ ἀπαντήσαμεν, ὅτι δικαίωμά του ἦτο νὰ διατυπώνῃ τὰς ἀπόψεις του, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἀλλὰ τοῦ προσθέσαμεν, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ, ὅτι εἴς τινα σημεῖα αἱ ἀπόψεις του ἐνισχύοντο ἐπὶ ἐσφαλμένων πληροφοριῶν. Ἐν ὀλίγοις ἡ συζήτησις ἐπεξετάθη καὶ εἰς ἄλλα θέματα διὰ νὰ καταλήξωμεν, ἡμεῖς τουλάχιστον, εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ συνομιλητής μας, στέλεχος, ἐπαναλαμβάνομεν, συνδικαλιστικῆς ὀργανώσεως εἶχεν ὄχι ἄγνοιαν τῶν πραγμάτων ἀλλὰ εἶχε συνειδητοποιήσει κατὰ τρόπον ἐπικίνδυνον διαστρεβλωμένας ἀντιλήψεις. Διατὶ τὰ γράφομεν ὅλα αὐτά; Ἀλλὰ ἁπλούστατα, διὰ νὰ πληροφορήσωμεν τοὺς ἀρμοδίους ὅτι τὸ Κράτος θὰ πρέπει εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ διαφωτίζῃ τὴν Κοινὴν Γνώμην, τουλάχιστον ἐπὶ τῶν σοβαρῶν θεμάτων καὶ προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν χώραν μας. Εἶναι κρῖμα καὶ ἀπαράδεκτον, καθ' ὃν χρόνον ἡ Ἑλλὰς εἰσέρχεται εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν νὰ ὑπάρχουν συνδικαλιστικὰ στελέχη ἀγνοοῦντα τὴν σημερινὴν πραγματικότητα καὶ ἐπηρεαζόμενα μόνον ἀπὸ τὴν ὀντως ἀθλίαν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΓΔΟΗΝ ΣΕΛΙΔΑ

ΕΙΔΗΣΙΣ

Εἰς τὰς δημοσιογραφικὰς σχολὰς διδάσκεται ὅτι εἴδησιν δὲν ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι ἑνὸς σκύλος ἐδάγκωσε ἕναν ἄνθρωπον, ἀλλὰ ἐὰν ὁ ἄνθρωπος δαγκώσῃ ἕνα σκύλον. Ὑπὸ τὴν ἔννοιαν αὐτὴν ὀρθῶς διερωτᾶται ἡ γνώστης μας, διὰ ποῖον λόγον ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐφημερίδας αἱ τόσαι καὶ τόσαι περιηγήσεις τοῦ κ. Βελλίου εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, ἐνῷ ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει πλέον, ἂν ἐνδιαφέρῃ, εἶναι μόνον τὸ πότε ὁ κ. συναρχηγὸς ἀποφασίζει νὰ μείνῃ ἔστω καὶ ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἀπὸ τὴν σημειωθεῖσαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα μεγάλην τουριστικὴν κίνησιν καὶ ἔξοδον ὑπερτριακοσίων χιλιάδων ἀτόμων ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων τόσων ἐκ τῶν λοιπῶν περιοχῶν πρὸς διαφόρους κατευθύνσεις δὲν ἐξαχθοῦν χρήσιμα συμπεράσματα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ἐθνικῆς μας μεγάλης ἀξίας, ὁσονδήποτε δυσάρεστη καὶ ἀν εἶναι: Ὅτι ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅ,τι ἐγένετο μὲ ἄλλας πόλεις, εἰς Πάτρας ἐλάχιστοι ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔλαβον μὲ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν νὰ διέλθουν ἐδῶ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν (πλὴν τῶν ἐχθόντων, βεβαίως, ἰδιαιτέρους συγγενικοὺς καὶ ἄλλους δεσμοὺς) καὶ ὅτι οἱ περισσότεροι ἦσαν ἁπλῶς διερχόμενοι πρὸς Ὀλυμπίαν, ἢ τὰς Ἰονίους νήσους κλπ. Μὲ ἄλλα λόγια ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας αἱ Πάτραι διαδραματίζουν ρόλον διαμετακομιστικὸν καὶ ἐναπόκειται νὰ ἐξετασθῆ κατὰ πόσον ὁ ρόλος αὐτὸς θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἱκανοποιῇ, ἢ ἂν θὰ πρέπει νὰ ἐξετασθῆ τί πρέπει νὰ κάμωμεν ἐπὶ πλέον, ὥστε οἱ ξένοι καὶ οἱ ἐντόπιοι τουρισταὶ νὰ μὴ διέρχωνται ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ παραμένουν ἐν Πάτραις.

Ὁπωσδήποτε δὲ ἂς ληφθῆ ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦτο: Ὅτι αἱ ὑπάρχουσαι σήμερον τουριστικαὶ ἐγκαταστάσεις ἐν Πάτραις ἤτοι ξενοδοχεῖα, λοιπὰ κέντρα κλπ., οὔτε εἰς αὐτὸν τὸν ρόλον δύνανται νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν πόλιν καθ' ὅτι ἀνεπαρκεῖς.

Ἐνῶ οἱ ἁρμόδιοι μᾶλλον ἀδρανοῦν

ΕΙΣ ΚΡΙΣΙΜΟΝ ΚΑΜΠΗΝ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

Ἑτοιμάζονται ἀποφάσεις ἐπιζήμιαι διὰ τὴν πόλιν

Ἀπὸ πενθημέρου ἤρχισεν ἡ κατεδάφισις τοῦ ἐπὶ τῆς πλατείας Βασιλίσσης Ὄλγας καὶ Κολοκοτρώνη κτιρίου ἔνθα παλαιότερον ἐστεγάζετο τὸ Ἰταλικὸν προξενεῖον, πρεκειμένου νὰ ἐπακολουθήσουν αἱ ἐργασίαι ἀνεγέρσεως πολυκατοικίας. Δοθέντος ὅτι ἡ ἄδεια εἶχεν ἐκδοθῆ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν γνωστῶν ἀπαγορευτικῶν μέτρων, ἡ νέα πολυκατοικία θὰ ἔχῃ ἄνω τῶν ἓξ ὀρόφων.

Ταυτοχρόνως ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἑτέρας πολυκατοικίας ἀκριβῶς ἔναντι καὶ διαγωνίως τῆς προαναφερθείσης ἐξέσεως ἐπὶ τῆς ἰδίας πλατείας ὑπὸ τοῦ συμπολίτου μηχανικοῦ κ. Θεοδ. Παπασπυροπούλου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἔχει ἀνεγερθῆ καὶ ἡ θαυμασιωτάτη ἐπὶ τῆς πλατείας Ὑψηλῶν Ἀλωνίων μεγάλη πολυκατοικία.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὅλον θέμα τῆς ἀνεγέρσεως πολυωρόφων πολυκατοικιῶν ἐν Πάτραις διανύει, κατὰ τὰς πληροφορίας μας ἐξαιρετικῶς κρίσιμον καμπὴν ἄκρως ἐπιζημίαν διὰ τὴν πόλιν μας. Ἀναφέρεται πράγματι, ὅτι, παρὰ τὰς δοθείσας κατ' ἐπανάληψιν καθηκουσαστικὰς ὑποσχέσεις, αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καταλήγουν εἰς τὴν ἀπόφασιν, περὶ τῆς ὁποίας πρῶτος ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» Πατρῶν προειδοποίησεν πρὸ ὀλιγομήνου καὶ πλέον, ὅπως, δηλαδή, μὴ ἐπιτρέπεται τοῦ λοιποῦ ἡ ἀνέγερσις ἐν Πάτραις πολυκατοικιῶν ἄνω τῶν τεσσάρων ὀρόφων διὰ τὰς κεντρικὰς ζώνας, τριῶν ὀρόφων διὰ τὰς περιφερειακὰς ζώνας καὶ δύο μόνον ὀρόφων διὰ τὰς λοιπὰς συνοικίας.

Ὡς εἶναι προφανὲς, ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς τοιαύτης ἀποφάσεως, καὶ ἐπαναλαμβάνομεν ἡ ἀπόφασις αὐτὴ θὰ ἐφαρμοσθῆ καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις, θὰ ἀποβῆ ἄκρως καταστρεπτικὴ καὶ διὰ τὴν ἐν γένει πολεοδομικὴν ἐξέλιξιν τῆς πόλεως, καὶ διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομίαν της, δοθέντος ὅτι θὰ περιορισθῆ σημαντικῶς ὁ ρυθμὸς ἀνεγέρσεως νέων οἰκιῶν καὶ ἡ πόλις θὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πολλὰς εἰδικὰ δεκαετίας νὰ ἔχῃ τὴν σημερινὴν ὄψιν καὶ τόσον κολασκευτικὴν ὄψιν της.

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ παράσχωμεν τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἡ ἀνέγερσις δύο τουλάχιστον πολυκατοικιῶν εἰς τὴν πλατεῖαν Γεωργίου καὶ τριῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου, εἴκοσι δὲ ἄλλων εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως ἐπιβραδύνεται ἢ καὶ ματαιοῦται πρὸς τὸ παρὸν τουλάχιστον λόγῳ τῆς ἀπαγορεύσεως κτιρίων ἄνω τῶν ἓξ ὀρόφων.

Δέον νὰ σημειωθῆ δὲ ὅτι πλὴν τῶν ἀνωτέρω καταστρεπτικῶν περιορισμῶν καὶ νέον πλῆγμα ἑτοιμάζεται νὰ κατοσταφερθῆ κατὰ τῆς πόλεως διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ λοιποῦ τῆς προσθήκης ἑνὸς ἐπὶ πλέον ὀρόφου πέραντῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπομένων, ὡς ἐγένετο μέχρι τοῦδε.

Ὁπωσδήποτε, πάντως καὶ ἀσχέτως τῶν τεκταινομένων εἰς Ἀθήνας, γεγονὸς παραμένει ὅτι ἐκ Πατρῶν οὐδεμία σοβαρὰ ἐνέργεια ἐγένετο διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κολοσσιαίου αὐτοῦ θέματος, εἶναι δὲ ἀνεξήγητον πῶς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον δὲν ἐθεώρησε χρέος του νὰ ἐπιληφθῆ τοῦ θέματος, ἀλλὰ ἄφησε τοῦτο νὰ τὸ διαχειρισθῆ ἡ λεγομένη Ἐπιτροπὴ Πόλεως, ἡ οὐσιαστικῶς ἀνύπαρκτος καὶ ἀνίκανος λόγῳ συγκροτήσεως νὰ πράξῃ ὅ τι ἔστι ποτε τὸ ἀποτελεσματικὸν καὶ τὰ περισσότερα μέλη τῆς ἀποίας ὡς ἐπεκαλύψαμεν πρὸ ἡμερῶν", μέχρι κάποιου τινος οὐδὲ κἂν ἐγνώριζον τὴν τοῦ θέματος, εἶναι δὲ βέβαιον τὴν τὴν στιγμὴν, ὅτι ἀγνοοῦν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν ἑτοιμάζεται διὰ τὰ πάτρας.

ΑΛΕΚΟΣ Α. ΒΡΗΣ

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Ἀπὸ τὴν διεξαχθεῖσαν εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μακρὰν περὶ Γλαύκου» συζήτησιν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ σχετικὰ ἄρθρα τῶν κ. κ. Μεθενίτη καὶ Κοτρωνοπούλου, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύσαμεν τὰς τελευταίας δύο ἑβδομάδας, προκύπτει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πλέον καμμία ἀμφιβολία διὰ τὸ πόσον δίκαιον εἶχεν ὁ «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» Πατρῶν, προειδοποιῶν μὲ ἐπιμονὴν καὶ σχολαστικότητα ἀπὸ ἑξαετίας ὅτι ἡ ὑδροηλεκτρικὴ μας ἑταιρεία ἔβει ὅπως ἐξαγορασθῆ ἀπὸ τοῦ 1956.

Ἤδη τὸ θέμα ἔχει οὐσιαστικῶς λήξει καὶ ὁσονούπω θὰ ἐξαγγελθῆ ἀσφαλῶς ἡ τελικὴ συμφωνία τῆς ἐξαγορᾶς. Ἀξίζει ὅμως νὰ σημειωθῆ καὶ τοῦτο, διὰ νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ὁποῖοι ὁμιλοῦν περὶ κερδῶν τοῦ «Γλαύκου» πόσον ἐκτίθενται ὡς ἀμελέτητοι τουλάχιστον. Ἀξίζει νὰ σημειωθῆ δηλαδὴ ὅτι εἰς τὰ ἀναφερόμενα εἰς τοὺς ἰσολογισμοὺς τῆς ἑταιρείας ἔσοδα συν υπολογίζονται καὶ ὡρισμέναι λίαν ὀγκώδεις ἀπαιτήσεις ἐκ μέρους μεγάλων τινῶν βιομηχανιῶν τῆς πόλεως, αἱ ὁποῖαι ὅμως οὐδέποτε πρόκειται νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ «Γλαύκου» ἢ τοῦ Δήμου διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις αὐταὶ ἔχουν καθορισθῆ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ μὲ τιμὴν ρεύματος ἠδξημένην, ἐνῷ ὁ «Γλαῦκος» εἶχε, νόμῳ, ὑποχρέωσιν νὰ μειώσῃ τὰ τιμολόγιά του εἰς τὰ ἐπίπεδα τὰ καθοριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 3523 τοῦ 1956. Ἔστωσαν δὲ ταῦτα ἀπάντησις καὶ εἰς τὸ τεθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Κοτρωνοπούλου ἐρώτημα: «Κατὰ πόσον ἡ κατανάλωσις θὰ ἐδέχετο διαφοροποίησιν τῶν τιμολογίων εἰς βάρος της». Καὶ ἡ μᾶζα μὲν τῶν μικρῶν καταναλωτῶν δὲν προσέφυγεν εἰς τὴν Δικαιοσύνην ἵνα ἀξιώσῃ τὸν ὑποβιβασμὸν τοῦ τιμολογίου τοῦ «Γλαύκου» καὶ ἀπεδέχθη τὴν καταβολὴν μεγαλυτέρου τιμήματος, διότι ἐπεθύμει νὰ ἀποφύγῃ τὰς δίκας, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἦτο βεβαία ἡ καταδίκη τῆς Ἑταιρείας. Αἱ μεγάλαι ὅμως ἐπιχειρήσεις αἱ ὁποῖαι ἐκαλοῦντο νὰ καταβάλλουν ἐπὶ πλέον τοῦ κανονικοῦ π.χ. 100 χιλιάδας δραχμὰς περισσοτέρας, ἐσκέφθησαν ἀλλέως καὶ, ὡς ἦτο φυσικόν, εὗρον τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος: Ἐσταμάτησαν νὰ πληρώνουν ἐν τῇ βεβαιότητι, ὅτι ὁ «Γλαῦκος» θὰ ἀντιληφθῆ ἀργὰ ἢ γρήγορα, ὅτι ἡ ἀπαίτησίς του δι' ἠδξημένην τιμὴν τοῦ ρεύματος δὲν εἶναι νόμιμος. Πάντα δὲ τὰ ἀνωτέρω δίδουν καὶ τὴν ἐξήγησιν εἰς τὴν ἀπορίαν ἐνίων δημοτῶν οἱ ὁποῖοι δὲν ἠδύναντο νὰ ἀντιληφθοῦν μέχρι τοῦδε διὰ ποῖον λόγον αἱ μεγάλαι βιομηχανίαι, παρὰ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν ἐκ δεκάδων χιλιάδων, δὲν διεμαρτύροντο καὶ δὲν προέβαινον εἰς ἐ